

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Gevestigd te 's Gravenhage

Kon. goedgekeurd 2. 2. 1958.

ODV-GROEP HILVERSUM

Secretariaat: Heuvellaan 11, Hilversum. (Telefoon: 02150-14841)

Een x in de kantlijn betekent de vraag
 Een - " " " " " het antwoord.

Hilversum, 7 oktober 1974.

Goeden avond, vrienden,

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik U erop wijzen, dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt U dus als u zélf na over hetgeen wordt gebracht. Het onderwerp zal U bekend zijn, we moeten vanavond het een en ander zeggen over

A L C H E M I E

Ik zal U een inleiding daarover geven, U kunt daar dan later op terugkomen.

Wanneer we zeggen "Alchemie", dan hebben we te maken met een begrip, dat eigenlijk pas uit, zeg maar, 760 stamt. Het is namelijk zo, dat vóór die tijd, alles, wat tegenwoordig algemeen onder alchemie verstaan wordt, gewoon chemie, of, beter gezegd, grieks "Chimeia" heette. De standaardwerken op dat terrein werden eigenlijk pas geschreven onder de heerschappij der Sassaniden en er was dus een man, die heeft er een werk over geschreven van zo'n ongeveer 60 delen bij elkaar en dat noemde hij "Al Chimeia". Al-Chimeia bestond uit chemie, het bestond uit filosofie, bevatte wat wiskunde - dat hebben we te danken aan de Pythagorese groepering- en daarnaast ook biologie, zover men die kende.

Maar, wanneer we werkelijk naar het begin terugmoeten, dan moeten we eigenlijk gaan naar Egypte, waar dus de eerste, zeg maar, chemie-denkers te vinden zijn, ongeveer een 3500 jaar voor Christus. In deze tijd experimenteerde men met allehand materialen en het ging er voornamelijk om dus, om smeltprocessen te vinden. Het smelten van metalen was in die tijd iets nieuws en zeker ook het mengen van metalen. En de priesters kregen dat in handen en die maakten daar magie van. Er zijn nu nog wel volksstammen, die b.v. ijzer smelten in kleine oventjes en die daarbij dan - dat is een speciale smidstraditie - gezongen zingen, dat dat ijzer goed zal smelten, dat het de juiste kwaliteiten zal hebben. Zó moet U zich dat ongeveer voorstellen.

Maar, toen kwamen er mensen, die vonden een methode uit om schijn-goud te maken. Dat wil zeggen, een metaal, dat erg veel op goud leek. En die konden daar aardig mee verdienen. En zo is dat eigenlijk steeds verder gegaan. Men vond dingen uit. Bij alchemie behoorde bijvoorbeeld ook nieuwe vormen van oogschaduw, dames, in die tijd. De eerste oogschaduw, die door dergelijke chemisten werd gemaakt, werd gemaakt in de buurt van Memphis. En dat was óók alchemie in die dagen.

Ik vertel U dit zo uitvoerig, dat U gaat begrijpen, waar het om gaat. Alchemie is eigenlijk niet alléén maar een systeem van de denker, experimentator, die met zijn alcha's bezig is, om substanties te extraheren. Het is doodgewoon het begin van de mens, die werkt met materialen. En dat gaat betrekkelijk ver, want als U nu kijkt b.v. naar Gewonheim, - U beter bekend misschien als Paracelsus - dan vinden we bij diezelfde Paracelsus nog weer de begrippen van dit mengen terug. Het begrip van het magische, dat eigenlijk samenloopt met de behandeling en verwerking van materialen.

Ik moet U dit begin geven, want anders gaat U denken, dat we het alleen maar hebben over hoge filosofiese dingen en dat is zeker niet het geval.

We hebben het over alchemie en alchemie is een ontwikkeling. Uit de alchemie komt de chemie voort. Maar dan zijn we toch al een heel eind verder, dan zitten we in een tijd van, zeg maar, 1500. 1500 tot 1600 begint de echte chemie eigenlijk pas door te komen. Vóór die tijd is het allemaal magisch, gaat het onder invloed van de sterren, is het een zoeken naar allehand geheimen, en, laten we het er bij zeggen, naar macht. Want degenen, die zich bezighouden met de hedendaagse opvattingen van de alchemie, vergeten maar al te graag, dat er een scheiding is geweest tussen de chimeia - en eigenlijk ook nog wel chimeiea perennes - en de alchemie. De alchemie werd het speelterrein van mensen, die rijk wilden worden.

Wanneer we kijken bij de vorsten in de Middeleeuwen, dan vinden we overal natuurhistorische kabinetten, waar allehand stukken materiaal liggen. Maar dat materiaal is er niet, omdat men het mooi vindt of omdat men er iets van weet, maar omdat het zonderling is. En daaruit krijg je, als vanzelf dus, een enorme - hoe moet je dat zeggen - comedie; en zeker geen Comoedia Divina. Het is een spel dat de mensen spelen, een spel, waarin ze soms zelf verstrikt raken. Dat langzaam maar zeker meer en meer de kant uitgaat van een sombere magie aan de ene kant en aan de andere kant in de richting gaat van wat we filosofische esoterie kunnen noemen.

Wanneer je de alchemist wilt omschrijven, dan moet je zeggen: het is de denker. De goede alchemist is iemand, die nadenkt over het hoe en het waarom van alle dingen. Hij neemt niets aan, hij onderzoekt. En in zijn onderzoek grijpt hij terug op oude begrippen en oude kennis. Hij maakt medicijnen, maar hij houdt rekening met de invloed van planeten. Hij schrijft bepaalde recepten voor en hij geeft daarbij een talisman, waarin bepaalde godsnamen verwerkt zijn, met de tekens van bepaalde hemelwezens, of, in andere gevallen weer, heersers van planeten. Toch zit er echter achter dit alles een beeld, dat, naar mijn persoonlijk denken - U moogt van mij verschillend denken - naar mijn persoonlijk denken het belangrijke is geworden. Men heeft namelijk de grote geheimen. En die geheimen zou je misschien het beste als volgt kunnen samenvatten:

In de oudheid heeft men gedacht, dat b.v. metalen samengesteld waren uit antimonium, kwikzilver en dan nog een paar andere stoffen, die men zwavel noemde. De naam zwavel werd namelijk gebruikt voor vele stoffen. Men meende dus, dat het hele Heelal, de hele Kosmos was opgebouwd uit enkele bestanddelen, en men meende verder, dat die bestanddelen herleid konden worden tot de oude elementen: vuur, water, aarde en dan : de lucht. De lucht, die ook al iets heel bijzonder was, want die lucht werd beschouwd als een speciale levenskracht.

In de tijd van Thales van Milete, die trouwens ook nog wel onder de alchemisten gerekend zou kunnen worden (640 v.Chr.), geeft die tegenover zijn leerlingen, - daar was er één bij, die heette Anaxagoras, ook van Milete - een betoog, waarbij hij zegt: kijk, de lucht wordt gegeten en omgevormd. De mens eet de lucht, hij vormt ze om en dat is de levenskracht. Dan is levenskracht eigenlijk lucht. Later wordt dat een beetje gewijzigd, dat is duidelijk. Maar, alles is één. En in die éénheid ontstaan hoofdverschijnselen, bestanddelen, waaruit alles verder is opgebouwd en die voor de mens belangrijk zijn. Het zijn de zwavels, antimonium enz. enz.

Deze stoffen nu, die spelen natuurlijk in de chemische onderzoeken een grote rol. Maar daarnaast geven ze aanleiding tot een filosofie. Die filosofie, kort, heel kort samengevat natuurlijk, luidt ongeveer als volgt: Daar alle krachten zijn voortgekomen uit één kracht, moeten wij aannemen, dat de hoofdvormen van die kracht personificaties zijn van de Ene kracht. Die personificaties vinden we aan de hemel. - Vergeet niet, de mensen wisten toen nog niets van ruimtevaart af en, in de tijd, dat de alchemie het weligste bloeide, geloofde menigeen nog in de kristallijne sferen. De aarde was het centrum van het Heelal. - De Zon, die leven geeft, is de sterkste planeet. Hij is het, die de God der Joden b.v. vertegenwoordigt. Niet zo gek, want de Egyptenaren hebben er ook zo over gedacht.

Dan hebben we de maan, dat is de tweede kracht, het zilver; het vrouwelijk element, terwijl de zon mannelijk is. En alle andere planeten zijn bezielde, ze hebben een eigen persoonlijkheid. En die persoonlijkheden zijn in een voortdurende dialoog. Het gesprek tussen deze verschillende planeten heeft invloed op de aarde. Maar zij leven niet alleen maar in de materie, ze leven ook buiten de materie. De mens wordt materieel door hen beïnvloed, maar hij wordt niet noodzakelijkerwijze ook in de geest door hen beïnvloed

De alchemist kende een beeld van de mens: ziel, geest en stof. En hij neemt aan, dat op een gegeven ogenblik de ziel en de geest wég kunnen gaan van de stof, ze kunnen het lichaam verlaten. Dan kunnen ze in contact treden met al die grote goden of demonen of hoe U ze noemen wil, de heersers van de planeten, de eerste dienaren van de planeten en al die gein. - Gein, da's niet van mij, dat is van het medium. Nu ja goed, al die dingen meer, hè - Ja, dat is niet zo erg, hoor, maar je moet er rekening mee houden, het komt er zo nu en dan tussen door -

Nu is dus het grote geheim: de bezieling en de bezielende eenheid. En daaruit komt het kleine geheim, het kleine geheim, dat de essentiële geestelijke ziele- en stoffelijke waarden geeft van elk van de planeten. De alchemist, die daarmee werkt, rekent ermee dus, dat die planeten feitelijke veranderingen tot stand brengen. Bepaalde destillaten kun je alleen maar maken bij een bepaalde stand van de maan, bijvoorbeeld. Hij weet er het juiste niet van.

En wanneer de wetenschap verdergaat en de chemie meer en meer de plaats in gaat nemen van de alchemie, waar het de stoffelijke behandeling van materialen betreft, daar wijkt die alchemie als het ware uit naar geestelijke zaken. En nu worden plotseling al die symbolen, die eens zuiver materieel beschouwd werden, meer en meer gebruikt als aanduiding voor geestelijke functies. Wanneer men oorspronkelijk spreekt over de zwavels, dat zijn dan gele zwavel, rode zwavel en daarnaast nog een aantal mengingen daarvan, dan bedoelde men daarmee gewoon chemische dingen. Maar nu komen die alchemisten in dat filosofische denken terecht - dat is zeg maar, het begin eigenlijk ongeveer 1000 na Chr. in Zuid-Spanje, dat is een joods-moorse invloed, komt tot bloei in de buurt o.m. van Varennes, ook zelfs in Parijs, Montpellier niet te vergeten - waar men dus die gedachten gaat knopen eigenlijk aan het kabbalistisch denken. En wat U kent als de geestelijke alchemie van vandaag is een mengsel dus van kabballa, de hemelse rangorde, zoals die door de joodse filosofen is uitgedacht, de oude heidense indeling in elementen, krachten en machten plus het besef van de mens zelf.

En daarmee heb ik het eerste gedeelte hopelijk afgerond, want we kunnen nu wel historisch door blijven draven, maar ik geloof niet, dat je daar erg ver mee komt.

Dan zullen we nu dus eens gaan kijken, wat die alchemie ons persoonlijk te zeggen heeft. In mij zijn een aantal verschillende krachten. Die krachten kunnen we onderscheiden b.v. in lichamelijke vitaliteit, in wat men mentale vitaliteit zou kunnen noemen, denkvermogen dus, daarnaast hebben we vormen van geestelijke vitaliteit. En al die vormen van vitaliteit staan in een vaste verhouding. Wanneer de lichamelijke vitaliteit afneemt, neemt de geestelijke vitaliteit toe. Wanneer de geestelijke vitaliteit toeneemt, dan zal tijdelijk het denken verscherpt worden, maar ontstaat een strijd, een absorptiestrijd, tussen wat je de ziel en de geest zoudt kunnen noemen. Het denken verliest een groot gedeelte van zijn vermogen, van zijn mogelijkheden.

Nu zegt men, op het ogenblik, dat het denken het scherpst is gestimuleerd, bestaan er geen grenzen van ruimte en tijd. Ik dring door in de totaliteit en al, wat mij persoonlijk verwant is in de totaliteit, kan ik aanschouwen. U moogt erover denken, zoals U wilt, maar dit zegt men.

En daarmee zit U dus eigenlijk met een mens, die in zich alle krachten draagt van de kosmos zelf. Die mens is een replica geworden van de voorstelling van de kosmos. In hem zijn alle machten en krachten vertegenwoordigd, het hele - ik zou haast zeggen - kabbalistische pantheon is in hem ondergebracht en hij werkt in zichzelf. Want, in zichzelf moet hij het evenwicht vinden, waardoor hij als mens, als denker en als geest, gelijktijdig bewust kan functioneren. En dat blijkt inderdaad nogal te werken. Want, al is er veel verloren gegaan, het meest eigenlijk wel bij brand van het Selarpeum in Alexandrië, toch blijven er veel overleveringen. Er zijn vroeg-griekse geschriften, er zijn middeleeuwse geschriften, er zijn arabische geschriften, indische geschriften niet te vergeten, die spelen ook een rol. En daaruit tezamen bouwt men zich een beeld op over wat je kunt doen.

Mijn levenskracht kan ik voeden, wanneer ik in staat ben, mijn ziel te voeden. Het levenselixer is eigenlijk niets anders dan het vermogen, om je innerlijke kracht te versterken door absorptie uit de éénheid buiten je en toe te voegen aan het lichaam. Het is dus een transfer, dat loopt vanuit de ziel, via de geest, naar het lichaam.

Wanneer we spreken over de Steen der Wijzen, dan hebben we eens gedacht aan een, ja, hoe moeten we dat zeggen, een bijzondere substantie. En die substanties

zijn er nogal vele. Er is er zelfs een geweest, dat is ook uit antimonium, en dat zag er een beetje uit als boter; dat noemde men de Boter der Wijsheid. De Steen der Wijzen was dus eens iets, waarmee je alles kon veredelen. Goud was het edelste, dus, kon je er goud mee maken. Er zijn zelfs een aantal van die dingen beschreven in de - ik meen zelfs hier in de Universiteit van Amsterdam zelfs, dat er nog een oud geschrift is, waarin beschreven wordt, hoe iemand - ik meen, dat hij Zwitser van origine was - een alchemist ontmoet, van hem een stukje krijgt van die steen der wijzen, goud maakt en dan later hoort, dat het de beste kwaliteit is. Dat kon in die tijd nog, tegenwoordig bestaat geen beste kwaliteit meer.

Maar, nu is dat goud innerlijk goud geworden. Wat is ons innerlijke goud? Dat is datgene in ons, dat onaantastbaar is. En nu citeer ik maar weer: de onaantastbare waarde van de mens, het innerlijke goud, wordt geboren uit het huwelijk van kennis, kracht en ervaren. We zouden misschien kunnen zeggen: het is concentratie, emotie en kennis.

Een ander ding, dat hier aardig bij aansluit en dat ik meteen ook maar zal citeren: Kennis in zichzelf is een beperkte macht. Kennis, gebonden met innerlijk beleven is openbaring van waarheid. Openbaring van waarheid plus beleving van waarheid is de enige macht, die onaantastbaar is. Dat komt uit de Goldkreuzers, 1850 ongeveer. Een Duits-Zwitsersche orde was dat.

Nu wordt het dus interessant, want we kunnen in onszelf met die dingen werken. Maar, zijn we nu gedoemd, om alleen met een bepaald materiaal te werken? Want wanneer we te maken krijgen met een geloof, met een denkwijze, dan is het al heel gauw dit: je kunt alleen maar één bepaald materiaal nemen en met dat materiaal móet je dan werken. Je moet dit geloven, je moet dat gebruiken. En dan zegt de alchemist: Nee, dat is nu net niet nodig. De alchemist zegt: Alles bestaat uit de Ene kracht, daarom is alles te herleiden tot de Ene kracht. Dan is elke ervaring, elke emotie, elke gedachte, elke vorm van kennis op zichzelf óók waar. Maar, in mijzelf kan ik nooit een kennis bezitten, die waardevol is, wanneer ik niet een gevoelswereld heb, waarin die kennis een plaats vindt. Ik zal uit die beiden nooit iets kunnen maken, wanneer ik in mij niet alle krachten kan concentreren, om volgens mijn emotie én kennis te presteren in de wereld. Zo eenvoudig is dat.

En nu kun je zeggen: ja maar, die alchimisten hadden toch allehand gekke dingen. Ze maakten ook homunculi. Nu, dat hebben we dan het meeste nog te danken aan voornamelijk aan Goethe's Faust, vooral het tweede deel, want daarin komt inderdaad, op weg naar de klassieke Walpurgisnacht een homunculus voor, die rondobbert in zijn flesje. Want het waren flessenkinderen. Kunstmatig leven scheppen! Het is een droom van de mens, die nu soms ergens bijna werkelijk wordt. Niet helemaal, maar bijna. Maar, dat scheppen van leven werd in de filosofische, de esoterische alchemie helemaal niet gezien als het creëren van een levend wezen. Het was de gedachte, die zó intens is, dat ze buiten de mens werkzaam wordt. Wij zouden eigenlijk kunnen zeggen: een suggestiebeeld, dat je projecteert en dat daardoor ook, wanneer je er niet bent voortdurend invloed uitoefent en bepaalde dingen tot stand brengt. Dat is de homunculus, van de moderne alchemisten.

Hij kent zijn symbolen, natuurlijk. Maar vroeger had je allehand symbolen, die waren gebaseerd op de elementen bijvoorbeeld, op oude geschiedenis ook. Een van de geliefde symbolen was onder andere de gekruisigde slang, die men waarschijnlijk ontleent heeft aan het verhaal van de koperen slang in de woestijn, die aan een T-kruis of Tau-kruis door Mozes werd opgericht, toen zijn volk ziek was.

Hoe het ook zij, deze symboliek gaat veranderen. Het symbool van leven en van werkelijkheid is innerlijk geworden. En een innerlijk symbool kan alleen uit jezelf voortkomen. Dat kan een heel eenvoudige voorstelling zijn, de driehoek b.v. is nog steeds erg geliefd. Maar die driehoek op zichzelf is niet voldoende. De driehoek moet 'benoemd' worden. De drie punten zijn drie machten. En die drie machten kunnen zijn b.v. maan, zon en, het kind, het weten. Eén ervan, er zijn honderden mogelijkheden. Maar je kunt ook zeggen: het is de goddelijke werking, die huwt met het menselijk begrip en voortbrengt de perfecte mens. Men zegt ook wel: de perfecte hermafrodit.

Erg relatief, lijkt me dat.

Ja, het is relatief. Maar je moet altijd de associatie zoeken met de perfectie. En wat is de perfecte mens? De perfecte mens ontstaat - en nu citeer ik dan maar weer even uit de oude geschriften, in dit geval uit een Frans geschrift, in ongeveer 1620 als handschrift verschenen, later een paar keer opnieuw gepubliceerd. In dat handschrift staat namelijk letterlijk: "Wanneer de alchemist werkt, zal de vrouw voor het vat knielen, want de man is niet volledig en de

vrouw is niet volledig. Maar tezamen zijn zij volledigheid en waar volledigheid bereikt wordt is man-vrouw het wezen, dat mens heet. Nu zul je zeggen, ja, daar heb je die fransen weer, maar ook elders heb je dat. Het is een opbouw eigenlijk, waarbij je uitgaat van het denkbeeld: Eenheid is, en alles moet terug tot de eenheid. Er is een scheppende kracht, langzaam maar zeker wordt dat een goddelijke kracht, dat zien we bij de griekse filosofen eigenlijk voor het eerst ontstaan, dan wordt uit een alchemistisch betoog wordt bewezen, dat er een Theios is, dat er éne god is, een kracht, waaruit al moet bestaan. En deze god is het, waar we mee te maken hebben. Indien wij die god gelijk willen worden, niet in de zin van gelijkwaardig, maar dus van evenbeeld, dan zullen wij het gehéél moeten hebben, wij zullen de scheppende functie moeten kennen. En het is duidelijk, voor de mens wordt die scheppende functie ook wel degelijk in het voortbrengingsproces uitgedrukt.

x Is dat noodzakelijk?

- Dat is helemaal niet noodzakelijk, maar zo dachten de mensen. Wanneer je daarmee begint namelijk, dan moet je je realiseren, dat een van de oudste erediens-
sten, die er bestaat op de aarde, die van de Moeder is. De Moeder is het geheim van de voortbrenging. En op het ogenblik, dat begrepen wordt, dat de moeder niet de alleen-voortbrengende is, dan blijft daar nog een beeld van over in de maagdelijke geboorte, die we steeds terug zullen vinden.

x Symbolisch, bedoelt U?

- Die is symbolisch, ja. Ze is theoretisch trouwens ook mogelijk, maar ik geloof niet, dat ze praktisch veel voor zal komen bij de mens, omdat het geheel een beetje te complex is. Als je alleen al rekent, hoe dat zit met die chromosomen die celdeling, dan is dat nogal ingewikkeld. Maar, de eenheid man-vrouw wordt nu gezien als een samenvoegen van twee begrenzingsen, als het ware.

In de hele wereld staat alles tegenover elkaar. Nee, zegt de alchemist, dat tegenover-elkaar-staan, dat is begrenzing, dat is niet verdeeldheid. En dat is weer een belangrijk punt - en dan kunnen we ook weer tot de Goldkreuzers terug-grijpen ' ze zeggen namelijk, ofschoon meestal met symbolische voorstellingen: de wereld is een eenheid, die zich uit in tegendelen, maar waarbij de tegendelen slechts de begrenzing van de mogelijkheden aangeven.

En dat is een hele knappe formulering, als U even nadenkt. Want nu, véél later - er zijn toch weer een paar eeuwen overheen gegaan - zitten de mensen te denken aan de mogelijkheid, dat alles toch wel eens ergens één zou kunnen zijn. En komt men b.v. over beschouwingen over de bindende kracht, die in een atoom zou bestaan en welke kracht eigenlijk de oerkracht moet zijn, die bepalend is voor de vorming en de vorm van alle materie. De laatste tijd is dat inderdaad binnen de aandacht gekomen. Denkt U alsjeblieft niet, dat we hier te maken hebben met een uitspraak, die alleen zo maar gezegd wordt. Het is het vooruitvoelen van een werkelijkheid.

In dit vooruitvoelen van een werkelijkheid valt ook veel van het experiment weg. De alchemist van eens was een alchemist, die werkte zuiver op het gebied van de chemie. Hij ontdekte onnoemelijk veel dingen. Soms deed hij er kwaad mee, arsenicum b.v. was een van de ontdekkingen en bepaalde verbindingen heeft men gemaakt, die licht explosief waren. Men heeft gewerkt met stoffen, die uit andere landen werden aangevoerd, tot uit China toe, om ze te ontleden. Men heeft net in kennis wel ver gebracht, maar de moderne mens staat eigenlijk in een wereld, waar al die materiele dingen industrie zijn. De chemie van vandaag is een machts-structuur, of je het gelooft of niet. Het is niet alleen een economische macht, maar door de mogelijkheden, die er in zitten, is het een politieke macht. En die macht juist is het, die voor de alchemist schadelijk is, want die drang naar macht brengt je naar buiten en je moet in jezelf werken. Je moet in jezelf de alka's opbouwen, je moet in jezelf als het ware het slangevuur - het wordt door de alchemisten nooit genoemd, maar in afbeeldingen van de alka's zien wij het wel; het is de slingeren, die dat slangevuur op kunnen wekken en zó, in de gloed van je eigen wezen, de totaliteit van je eigen levenskracht een destillaat maken van eeuwige waarde, die damp worden tot vernieuwing van kennis.

Want denk niet, dat die alchemist alleen maar mooi hoog weg wil wiken. Die alchemisten - en wanneer U ze ooit hebt leren kennen, dan zult U het wel weten - zijn eigenlijk mensen, die praktische dingen willen. Zeker, ze willen God kennen en ze willen de totaliteit van wezen in zichzelf vinden, maar gelijktijdig willen ze de mensheid helpen door een kennis, die praktische waarde heeft. En dan zal de een dat

En dan zal de een dat doen met kaballistische berekeningen en een ander met astrologische en nog een ander zal het misschien doen met gedachtenconcentraties en de verkondiging van een leer, maar allemaal willen zij, wat in hen is, naar buiten toe brengen, maar het moet in hen ontstaan. "Het waarlijk edele ontstaat in het vat en eerst afgekoeld en voorzichtig behandeld kan het buiten het vat gebracht worden, zonder zijn waarde en eigenschappen te verliezen. En in die bepaling van waarde en eigenschap zal het zijn als wat de wereld reeds kent, maar edel en volmaakt."

Wat moet je daar nu van zeggen? Kijk, ik kan me voorstellen, dat er bij U zijn, die zeggen: ach, nu komen we van die geest - dat maakt ze ook al interessant, dat ze van de geest komen - en die gaat daar praten over alchemie; en als we nu naar huis gaan, dan komt de goudgulden weer in de mode. Die bent U zelf. Heel gewoontjes. U hebt Uw eigen fouten, Uw eigen misvattingen, U hebt Uw eigen problematiek, iedereen heeft wel wat. Er is geen mens, die zonder problemen is. Als hij ze niet heeft, dan maakt hij ze zelf wel, want zo is een mens. Maar, wat U nu moet doen, dat is niet: zeggen, ik ga die dingen opzij gooien, nee, U moet zeggen, zeggen: ik moet die in mijzelf opnemen. Ik verander niet, wat ik ben, maar ik beschouw, wat ik ben, ik erken het als iets, wat eenheid kan zijn. En dan zeg ik in mezelf, er is een hogere kracht en die kracht breng ik dan in mijzelf naar beneden. en die verbind ik met mijn problemen, met al die onvolmaaktheden. Ik reinig ze, als het ware. Ik reinig ze in het geestelijk vuur en gereinigd breng ik ze de wereld in. En dan zijn het geen problemen meer. Dan zijn het antwoorden geworden, dan zijn het deugden geworden, dan zijn het krachten geworden.

Hoeveel mensen vinden geen antwoorden?

Dat is een leuke vraag. Ik zou zeggen: iedereen, die zijn probleem beschouwd en goed formuleert, kent het antwoord, ook, wanneer dat antwoord niet onmiddellijk een zakelijk antwoord is. Want het is over het algemeen, wanneer je het goed beschouwd, een erkenning van een relatie tussen jezelf en de wereld. Maar is de relatie tussen ik en wereld erkent, voor wat ze is, dan kunnen wij ook zeggen: die relatie heeft in zich waarden, die positief zijn. En dan gaan die positieve waarden versterken. En naarmate het positieve voor ons sterker wordt, zal het negatieve voor ons verdwijnen. En dan zegt de alchemist niet, dat het totale evenwicht gewijzigd wordt of worden kan. want dit komt uit de oerkracht en is omvat in het geheel..... en dan vertelt hij een hele hoop over het Heelal. Maar, hij zegt: ik kan wijzigen, de mens kan wijzigen. Hij kan niet de totaliteit veranderen maar hij kan de relatie tussen zich en de omwereld beheersen. En deze beheersing komt voort uit de erkenning van het probleem plus het vermogen, om innerlijk al het positieve erkende daarin te versterken en dan tot uiting te brengen.

En nu klinkt dat natuurlijk als een krankzinnig recept voor een mens, die zegt: ja, maar hoe moet dat dan met mijn belasting? of zo iets.

Ja, dat is dan nog maar een klein voorbeeldje.

Ja, nu, zo zijn er veel. Maar dan moet je je ook eens afvragen: wat is die belasting, waar komt ze uit voort? Je moet erkennen er is, waarom je die belasting moet betalen en niet wil betalen of niet kunt betalen. En als je dan zegt: er is één ding positief te vinden en ik maak dat sterker, dan vindt je daardoor een weg, die naar buiten toe het probleem oplost. Het betekent niet, dat je geen belasting behoeft te betalen, maar het betekent, dat je die belasting kunt betalen op een voor jou zinvolle manier. Je kunt dus inderdaad veel doen.

Een alchemist, ach, een alchemist is ergens ook een dromer. 'n Praktische dromer soms en hij is net zo chauvinistisch als de meeste mensen. Er zijn oudere geschriften te vinden, o.a. van Maria de Jodin - die overigens geen jodin was en geen Maria heette. Ze was een griekse dame, nota bene met een Italiaan, een vroeg-italiaan moet ik zeggen, een romein nog in die tijd, gehuwd. En deze dame vond ook zelfs de verhitting zonder aanbranden uit. U kent dat waarschijnlijk als koken "au bain-marie". Ja, dat is inderdaad waar. Dat komt dus uit de alchemie. Maar deze zelfde dame schrijft dus heel rustig: ik ken de krachten en ik ken de namen, want ik kom uit het juiste ras. En dan is het heel leuk, dat veel later, dat is in de zestiende eeuw, eind 15e, begin 16e, zo tegen 1500, is er eentje, die leest dat ding nog eens een keer - afschriften daarvan zijn bewaard gebleven - En die zegt dan op een gegeven ogenblik: het juiste ras kan nooit uiterlijk zijn. Het juiste ras kan slechts zijn de innerlijk juiste erkenning van een hoogste macht. En ja, dan zou je daar een grap over moeten maken eigenlijk, maar ik zou het in zijn plaats kunnen doen. Mag het, een grap er tussen door?

Nu, weet U, waarom een neger dus roze voetzolen en roze handen heeft aan de binnenkant? Nou, hij heeft op handen en voeten gestaan, toen God hem gespoten heeft.

Krankzinnig iets, natuurlijk. Maar zijn we eigenlijk niet net zo krankzinnig in alle dingen, die we als vooroordeel aannemen? Alles heeft een betekenis, alles heeft een waarde. En die waarde zal misschien niet altijd zijn, wat wij menen, dat ze moet zijn. Die betekenis kan wel eens heel anders liggen, dan we ons voorstellen. Maar ze is er. En voor de alchemist is het nu de bedoeling, dit innerlijk tot een systeem te maken.

Vergeet niet, dat systeem is eigenlijk al heel erg oud. Ik heb het zoëven gehad over Pythagora (?) (bedoelde waarschijnlijk Anaxagoras) en anderen. De mensen zijn vanuit het standpunt van de hedendaagse wereld ongetwijfeld in de eerste plaats mathematici, maar dat waren ze eigenlijk niet. Hun belangstelling voor de driehoek, voor de cirkel, voor het segment wordt niet bepaald door de mathematische kwaliteiten ervan, maar door de magische. Dat je in die driehoek de hoeken moet kunnen berekenen, dat je de afstanden als het ware moet kunnen berekenen, al die dingen meer, dat komt helemaal niet voort uit het feit, dat het gemakkelijk is, om dat in een formule te berekenen, dat komt voort uit het feit, dat de driehoek de Drieëenheid vertegenwoordigt. En eerst, wanneer ik weet, hoe de krachten zich verhouden, dan weet ik, welke kracht optimaal werkt. En wanneer ik in de cirkel wil weten hoe de relatie is, dan komt dat, omdat de grote krachten zich aan de hemel openbaren als een cirkel. En omdat die cirkel een bepaalde verhouding heeft een verhouding, die de kracht uitdrukt, de eigenschappen, de kwaliteit. En als een deel daarvan op aarde komt als een segment, dan moet ik weten, hoe dat segment zich kan verhouden ten aanzien van het totaal. Anders weet ik niet, hoe het werkt. Zó is het begonnen.

't Is eigenlijk een krankzinnig gedoe, als je het zo bekijkt, hè? Nu zeggen we allemaal: het is hogere wijsheid, maar eigenlijk is het bijgeloof geweest. Het was bijgeloof, want wat is bijgeloof? Bijgeloof is voor een groot gedeelte het aanvaarden van een verklaring voor uiterlijkheden, die in zichzelf misschien niet algemeen erkent worden, maar die er zijn. En dat is nu het sterke punt geweest in die hele alchemistische ontwikkeling. Men heeft niet gezegd: dit is eeuwig juist. Men heeft gezegd: dit is onze manier, om het te berekenen. Men heeft niet gezegd: dit is een dogma, het is axiomatisch juist. Men heeft gezegd: Dit is de stelling, van waaruit ik werk, maar ik moet ze in mijzelf brengen, in mijzelf verder, als het ware doen evolueren, zodat ze vernieuwd en gezuiverd wordt en ik dichterbij de waarheid.

Als U denkt aan de tijd, dat de werkelijke zoekers bezig waren met de kosmos, bijvoorbeeld, dan vraag je je af: hoe hebben ze dat zo gek kunnen denken? Zo boven, zo beneden, zo benden, zo boven. Met een hele mooie formule erbij. Tabula Smaragdina, als je het helemaal uitwerkt. De Smaragden Tafel, die is weer gevonden in een graf van een of andere alchemist, die zich heeft laten begraven ermee plus met een deel van zijn geschriften. En die zijn dan ook nog weer gered. Wisten ze ook weer wat meer, later.

Zo boven, zo beneden, dat is overdrachtsmagie. Wanneer ik hier op aarde water geef, dan gaat het bovenook zo gebeuren. Maar, omdat het boven is, is het hier beneden regen. Dus, als ik regen wil hebben, dan moet ik dat doen, door water te geven. En wanneer ik vruchtbaarheid wil geven, dan moet ik op aarde iets uitstippelen, wat vruchtbaarheid betekent en dan doen ze het boven ook, en dan heb ik een goede oogst. Zo was dat. Daar komt dat "Zo boven, zo beneden" vandaan eigenlijk.

Maar, het betekent ook - en dan worden we weer een beetje modern alchemistisch. Zoals alles buiten mij voor mij bestaat, zo ben ik innerlijk. Mijn hoger wezen reflecteert mijn lager wezen en omgekeerd. Beide zijn in hun verschijning en werking niet te scheiden. Want al wat gebeurt in de materie, weerspiegelt zich in de geest, al wat gebeurt in de geest, weerspiegelt zich in de materie. Het is eigenlijk niet zo gek, als je het zó bekijkt, hè?

Ja, en dan kun je zeggen: hoe zit het dan met die meneer Hermes Trismegistos? Trismegistos, ook wel. Ja, dat hebben we weer te danken aan die vroege Grieken, die in Egypte woonden. Die namen namelijk nog al het een en ander over van de daar bestaande alchemie, die door hen toen nog steeds Chimeia werd genoemd. En zij kregen toen het gevoel, dat de magie - want het was voor de Egyptenaren magie - dat was dus iets van Thoth. Thoth was de god van de magiërs.

En die was nu eigenlijk dezelfde als hun Hermes. En zo komen we aan Hermes-Thoth. En toen ging men zeggen: ja, maar dat moet materieeler worden gemaakt. Dat Thoth stoot de mensen af. En toen kwam men tot een oude koning, die dus allehande legendarische geschriften zou hebben voortgebracht en dat zou dan Hermes Trismegistos geweest zijn, of ook wel Thoth. Thoth, de schrijver van de beroemde papyri, waarvan de eerste je de macht gaf over het geschapene en de tweede zelfs de kracht om de schepping te doen vergaan of te doen herontstaan.

Er zijn een hele hoop denkers geweest, die hebben die naam aangenomen. Als we alleen nagaan, wat er onder die naam is geschreven bijvoorbeeld, dan zou een normaal mens, die dat moet uitschrijven, hetzij in glyphen of zelfs in lopend schrift daar ongeveer een kleine tweeduizend jaar over gedaan hebben en dan zou hij toch nog dag en nacht hebben moeten doorwerken ook. Zoveel van die geschriften zijn er. Wanneer we het totaal nemen van de geschriften, toegekend aan Hermes Trismegistos dan komen we op een bekend aantal van 32000. Er zijn er meer geweest. Daarvan zijn er maar enkele overgebleven.

De Driemaalige Meester. Hé, driemaalig, driehoek? Gaat U wat voelen? Het is weer het symbool. Het is weer het huwelijk van Sophia, de wijsheid, met de schepende kracht van het licht en het voortbrengsel daarvan, het kind der waarheid. We zitten ineens weer in de Drieëenheid. Want Hermes is, in zijn geschriften, niet alleen de filosoof over de chemie, hij is vooral, steeds weer, de magische filosoof. De filosoof over die andere wereld. Die wereld, waarin goden en krachten bestaan, echt gepersonificeerd zijn. Die wereld, die zo lekker, dank zij de Kabbala kon worden onderverdeeld later en gemaakt worden tot een doolhof van namen en begrippen.

x   Waarom heeft men dat gedaan eigenlijk, ik bedoel, dat onderverdelen in doolhof en begrippen? Dat werkt toch alleen maar verdeeldheid in de hand?

-      Er bestaat al in de griekse mysterieën een aardig woord, en dat is dit: Hij, die niet op zijn eigen krachten door de doolhof tot de tuin der werkelijkheid doordringt, heeft niet de kracht, het vermogen en het inzicht, om ware adeptus te zijn." Die mensen hebben dus alles versluierd. Wanneer ik U vertel, dat in bepaalde geschriften uit de zeg maar 18e eeuw, begin 19e eeuw van alchemisten het woord sulfer in bijna 60 verschillende betekenissen wordt gebruikt, dan ziet U, dat deze mensen alles gedaan hebben om het 'geheim' te houden. Niet, dat ze er een geheim van maken, maar je moet het begrijpen. Je moet begrijpen, dat dat "sulfer" in bepaalde ritmen voorkomt, en, dat door dit ritme gedichteerd, een waardeverschuiving, dus een betekenisverschuiving plaats vindt. Zo waren die mensen nu eenmaal. En zo zijn eigenlijk de goede wijzen nog steeds. Er is een punt, waarop je wijsheid gevaarlijk wordt en dan zou je het moeten verbergen. Helaas, er zijn een hele hoop wetenschapsmensen, die het niet meer doen, maar dat heeft wel heel, heel vreemde gevolgen, hè? Iedereen, die tegenwoordig wil, die kan, wanneer hij eventjes de zaak nakijkt, een atombom maken. Nu lijkt het me niets om op de schoorsteenmantel te zetten, maar je kunt het. Maar dat is een levensgevaarlijk geheim, begrijpt U? Vooral, omdat de-genen, die het wel kunnen samenstellen, soms niet eens begrijpen, welke krachten ze ermee kunnen ontketenen.

Het geheim van alle wijsheid is, dat de kennis alleen zinvol kan worden, wanneer ze gepaard gaat met het begrip. En dat vinden we bij de alchemie ook steeds.

Ik heb geprobeerd, hier een klein beetje een beeld op te hangen van wat er is. De drie maal Magister, de drie maal ingewijde, zou je misschien zelfs moeten zeggen, is niet een mens, een god, geen koning uit de oudheid. Hij is eigenlijk de mens, die doordringt in de bereiken van zijn eigen wezen. Het is de mens, die de eenheid weet te vinden tussen zijn innerlijk leven, zijn gedachtenleven, zijn emotioneel bestaan, zijn uiterlijkheden én de krachten van wat we dan zijn ziel zullen noemen. Het is de eenwording van de mens. Dát is het geheim van de alchemie.

En in de esoterische of filosofische alchemie is dit het enig doel geworden. Maar te vaak vergeet men daar weleens, dat geschreven staat: "Hij, die alleen leest in de boeken, zal nooit de gang der wijsheid betreden. Hij, die slechts werkt in de werkplaats, hij zal de wijsheid vernietigen zonder te beseffen, wat hij doet. Maar hij, die leest én werkt tezamen, bouwt uit zijn werken en begrijpen de treden, waardoor hij gaat door de poort der wijsheid tot de toppen der bereiking."

'n Mooie claus is dat. Maar het is waar. Alchemie, je kunt er veel over zeggen, je kunt er weinig over zeggen. Maar de essentie ervan is de eenheid van de mens. De eenheid van de mens, die in duizend verschillende voorstellingen van het Heelal en de kosmos tot uiting komt, zo goed als in de experimenten, die worden gedaan.

Het is de eenwording, de terugkeer van de mens tot de éénheid.

En wat dat betreft, zouden we misschien kunnen afsluiten met de oude legende van de Adam Kadmon:

Eens was er één mens en hij wandelde met God. Doch, zoekende naar de Wijsheid, vergat hij zichzelf en ziet, hij werd tegen zichzelf verdeeld en viel uiteen in vele stukken. Deze stukken noemt men mensheid. Maar wanneer mensheid niet zijn eenheid terugvindt, zal mensheid nimmer wandelen met God. Het deel echter, dat zijn eenheid met het geheel terugvindt, vindt een besef van God, waardoor de eenwording bespoedigd wordt.

En daar zou ik het bij willen laten als inleiding. Ik geloof, dat U het een en ander hebt om over te denken. Na de pauze graag vragen dit onderwerp, als het kan. Als we er helemaal door heen zijn, en U hebt wat anders, nu ja, dan zien we wel weer. Misschien gemakkelijker, wanneer U het even schriftelijk formuleert. Tot straks.

D I S C U S S I E

Zo vrienden,

Ik hoop, dat U een aangename pauze hebt gehad en dan zullen we nu zien, wat U allemaal aan vragen te berde te brengen hebt. Ik zou graag willen beginnen met de schriftelijke opmerkingen en vragen stuk voor stuk afhandelen.

x Kunt U het verband noemen tussen alchemie, tantrisme en de leer van de Tarot?

- Ja, dat verband is heel erg ver. In het tantrisme hebben we dus inderdaad te maken met een behandeling van materie, waarbij de bezieling van die materie of de kracht van die materie door geestelijke middelen of bezweringen beheerst kan worden. Maar het tantrisme in zichzelf is eigenlijk een uitvloeisel van de oude natuurmagie en hangt dus niet - volgens mij althans - direct samen met de alchemie.

Wanneer je het hebt over de Tarot, dan heb je te maken eigenlijk met een symbolenspel. En dit symbolenspel, dat zeer waarschijnlijk ook dus in Egypte heeft bestaan, ongeveer 6-700 voor Chr. neem ik aan, dat is dus een systeem, dat je gebruiken kunt om zowel jezelf te onderzoeken als je relatie tot de buitenwereld. Als zodanig zit er ~~xxx~~ symboolwaarden in, b.v. wanneer je werkt met de driehoek in de cirkel of de driehoek in het vierkant, waarbij we een analogie zien mét de alchemie. En onder omstandigheden kun je het spel van de Tarot, het oorspronkelijke dus, ook wel gebruiken om bepaalde alchemistische problemen te leggen. Dat bestaat dus wel. Maar ik zou niet willen beweren, dat ze allebei gelijk zijn. De Tarot komt uiteindelijk uit de wichelarij voort en de alchemie uit een vorm van experiment. In beide gevallen zien we een verandering van waarden, waardoor de zaak uiteindelijk uitloopt, door de Tarot op een divinatie plus esoterisch beschouwingssysteem en in de alchemie eigenlijk op een systeem van innerlijke erkenning van de totaliteit, je zoudt zeggen, van de grote nieuwsgierigheid ook, né, en daarnaast ook de benadering van de materiele waarde. Maar in alle drie de gevallen zie ik een ander punt van uitgang. Je kunt natuurlijk wel zeggen, dat bij heel veel van die denkwijzen en systemen er trappen aan te wijzen zijn, die praktisch identiek zijn. Maar dat kun je m.i. beter toeschrijven aan de psychologie van de mens. De mens heeft namelijk een bepaalde archetype in zich, een oerdenken, dat in oneindige eeuwen eigenlijk gevormd is door allehand materiele veranderingen plus milieubeïnvloedingen, plus daarbij mystieke en geestelijke krachten. En zo ontstaan vergelijkbare symbolen en vergelijkbare waarden overal. Maar, ga je nu weer kijken naar het tantrisme, dan blijkt, dat de symbolen, die we kunnen maken met de Tarot en die we in de Tarot vaak aantreffen zelfs - dan moet U niet de waarzegkaart voor de Tarot nemen, hoor, mag ik dat er even bijzeggen? er zijn mensen, die denken, die mooie kaarten met al die voorstellingen, met een spreukje erop en een sterretje en een getalletje, dat zijn Tarotkaarten, maar dat is niet waar - dan zie ik wel vergelijkbare voorstellingen, maar ik zie geen vergelijkbare interpretatie en ook geen volkomen vergelijkbaar gebruik. Dan zou ik zeggen: die symbolen stammen dus kennelijk ergens uit het menselijk oerdenken, zijn voor iedereen eigenlijk gemakkelijk bereikbaar, ze zijn toegankelijk, maar de manier, waarop je er mee werkt, is een andere en dan kan ik niet zeggen er is een vergelijkbaarheid ten aanzien van het systeem.

Dan kan ik hoogstens zeggen: de beide systemen, plus die ene methode, werken met vergelijkbare symbolen, waarbij echter de werking en de behandelingsmethode dermate different kan zijn, dat je niet van een eenheid durft te spreken.

Maar ze sluiten wel aan op elkaar?

In de geest van de mens sluiten ze aan. Maar U moet een ding niet vergeten. We hebben het nu b.v. gehad over de alchemie. Ik heb U het een en ander verteld over de historie ervan, over bepaalde denkwijzen ervan, fragmentarisch natuurlijk. Je kunt zo'n materie nu eenmaal in drie kwartier niet volledig behandelen, dat zult U ook begrijpen. En nu gaat U interpreteren. Dan is het mogelijk, dat Uw interpretatie dichter ligt bij tantrisme b.v. dan bij de feitelijke stellingen en werkwijzen van de alchemie. Het ligt aan Uw persoonlijkheid. En je kunt ook veel bestanddelen, die niet bij elkaar schijnen te behoren, in jezelf tot een geheel verenigen. En er zijn heel veel methoden, de laatste tijd vooral, waarbij je dus probeert, om bepaalde zieletechnieken, bepaalde magische technieken en bepaalde stofbeheersingstechnieken in één geheel onder te brengen. Maar dan moet je die toch werkelijk zien, dacht ik, als een nieuw geheel. Ik zou willen zeggen: wanneer er verschillende metalen zijn en ik maak er een alliage van, dan is het eindproduct totaal verschillend, ongeacht het feit, dat er een bestanddeel-vergelijkbaarheid is ten aanzien van elk der gemengde metalen.

Ziet U het als juist?

Dat je die dingen kunt doen aansluiten? Ja, ik zie het als juist. Let wel! Het ligt aan de persoon, het ligt aan het denken van de persoon, aan de kennis van de persoon en aan de toewijding, die hij nastreeft. Je kunt dus niet zeggen: het is voor iedereen zo. Maar, algemeen gesteld, ja, het is mogelijk. Het kan. Zoals je alle systemen, bij wijze van spreken, vanaf de vroegste asteekse systemen van denken - die hebben namelijk ook een hele magie en een hele, zeg maar, theocratie van natuurkrachten - b.v. weer over kunt brengen naar de griekse en dan vindt je een vergelijkbaarheid. Dat kun je dan weer enten op de religieuze beschouwingen - weer van een natuurgodsdienst - van de Egyptenaren. En wat krijg je nu? Dan krijg je vreemd genoeg iets, dat inderdaad doet denken aan de tantrische methode, zoals die in het, ja, zeg maar, lamaïstisch Boeddhisme optrad in b.v. Tibet. Tegenwoordig bestaat het niet meer zó, maar er zijn dus van die grote tantrische magische kloosters geweest, zoals U weet. En als je nu de drie systemen samenvoegt en je kijkt, wat ze dáár gedoceerd hebben, uitgaande nu van natuurmagie plus Boeddhisme, dan kom je tot een absolute vergelijkbaarheid en soms zelfs tot een gelijkheid.

Nu, volgende vraag maar.

Waarom wordt de alchemie ook wel de Hermetische filosofie genoemd?

Wel, hermetica geeft dus aan: de besloten wetenschap; en wel de besloten magische wetenschap eigenlijk van Hermes. Het komt namelijk van Hermes af. Hermes is in dit geval een aanduiding van de zogenaamde geheime leer van Hermes-Thoth of Hermes Trismegistos. Dus, wanneer ik het heb over de hermetica, dan heb ik het over een besloten wetenschap, die in zich geheimen bewaard, welke alomvattend zijn en zich bezighouden met de totale geheimen van de schepping en de mens. En, wanneer je dus wilt zeggen: alchemie is een deel van de Hermetica, dan hebt U gelijk. Wanneer U echter de alchemie zonder meer hermetische filosofie noemt, dan maakt U geloof ik een fout, omdat zij niet de filosofie der Hermetica is, maar slechts een eenzijdige benadering van een deel der hermetische wetenschappen en dan - in de laatste tijd althans - op filosofisch vlak. Ja, 't is moeilijk, om dat allemaal juist te definiëren, je kunt ja of nee zeggen, maar dat is zo moeilijk, hè? Dat is zoiets van: slaat U Uw vrouw nog steeds of niet? Ja of nee? Weet U wel?

Is er eigenlijk een wetenschap, die het meest benaderd aan de algemene kennis van het alwezen, of is dat zo niet te stellen?

Ik geloof niet, dat je kunt zeggen, dat er één wetenschap is, die er het dichtste bij komt. En dan is het ook nog weer de vraag: wat noemen wij wetenschap? Maar laten we zeggen, er is geen enkele kennis, die het Alwezen nabij komt. Er is een innerlijke bereiking, waardoor het Alwezen persoonlijk beleefbaar wordt. die persoonlijke beleefbaarheid kan dan, gekoppeld aan de kennis, verlichting betekenen. Maar je kunt dus niet zeggen: er is een kennis of een wetenschap. Dat is ook duidelijk. Wanneer je wetenschap in haar essentie beschouwd, wat is wetenschap eigenlijk? Wetenschap is het voortdurend beproeven van de bestaande kennis en het beproeven der veronderstellingen, die deze kennis toelaat. Dus wetenschap is een voortdurende verandering. Maar de Alkracht is een alomvattende - althans voor ons - kracht, die dus in zich niet verandert en die hoogstens in aspecten beschouwd kan worden.

Het woord wetenschap geeft dus reeds aan, dat we een kennis zoeken, die, in zich evolueerend of veranderend, nooit het geheel van die kracht kan omvatten. Maar, dat is nu weer het vreemde bij een mens: een mens kan dingen heel intens beleven, die hij maar half begrijpt. En ik geloof, dat dat ten aanzien van God voor ons allemaal kan gelden. God is beleefbaar, maar je kunt hem niet be"grijpen". Maar door de beleving van het goddelijke kun je wel dus komen tot een voor je eigen begrip juistere rangschikking van de kennis, die je bezit.

x "Gekoppeld aan kennis", zei U; of is het niet eerder "teruggekoppeld naar kennis"?

- Ja, U maakt het een beetje moeilijk, om daar antwoord op te geven. Ik kan misschien het beste doen, door een soort parabel te maken: wanneer je dus geen woorden kent, hoe moet je dan vertellen, of de biefstuk goed was?

En dat is het nu eigenlijk hier ook. De kennis, die we hebben, dat is de omschrijvings- de uitdrukkingsmogelijkheid. Maar God - dat is oneerbiedig - dat is dan die biefstuk. Misschien van de hemelse koe, mag het? Wie weet? Volgende.

x Kun je zeggen, dat het maken van goud, relatief gezien, een bijproduct van hoge geestelijke resultaten is?

- Nee, dat kun je niet zeggen. Want dan formuleer je het ten aanzien van goud en goud is dus, op aarde althans - een bepaald metaal, een zeer waardevol metaal. Maar je zou het zó moeten zeggen: Bij een bereiking van de hoogste geestelijke kennis ontstaat een zodanig begrip van de krachten, die de materie vormen, dat de vervormbaarheid van de materie daaruit voortvloeit. Dan kun je het wél zeggen. Maar dat kun je niet zeggen ten aanzien van goud alleen.

x Dus je zou iets in goud kunnen denken, als ik het goed begrepen heb?

- Ja. Ja, ik moet verhaaltjes gaan zitten vertellen, om het duidelijk te maken. Laat ik U een leuk verhaaltje vertellen, is dat goed genoeg.

x Voor ons in ieder geval goed genoeg.

- Nou, dat weet ik niet. Het zijn in ieder geval verhaaltjes, die betekenis hebben in verband met de vraag, hè?

Er was eens een jonge man, die verdoold was. - ik had het net over Tibet, hè - ergens daar in die woestenij van die hoogvlakte en hij had heel weinig te eten. Toen kwam hij een oude man tegen - hij wist zelf niet, dat dat een ingewijde was, natuurlijk - en hij sprak die man aan en zegt: ik ben verhongerd, heb je wat eten voor me? Toen keek die man hem eens heel medelijdend aan en zei: Natuurlijk! En hij wees op een rotssteen: zie je niet, dat dat tshampa is? Tshampa dat is een poeder van gedroogd vlees en gedroogde melk en er zit nog wat in. En de jongen keek en zag, dat het tshampa was. En hij er naar toe, grijpen, een zak vol maken, eten. Toen zei die oude man: nou, nou ben je weer gered, en hij ging verder. Die jongen dacht: nou, gauw nog een beetje tshampa. Maar toen was het weer een rots.

x Ja, ik heb de bedoeling begrepen.

- Dat is gelooi ik het zuivere woord ergens in dat tibetaans verhaaltje van wat kan, zolang ik de voldoende geestelijke energie heb, kan ik een vorm veranderen. Je kunt zelfs de structuur van een metaal veranderen. Maar, ze heeft ook een eigen oerstructuur. Maar nu heeft ze dus wel de neiging om terug te vallen op die oerstructuur, wanneer mijn energie daarbij niet meer aanwezig is. Zo zou je het eigenlijk kunnen zeggen.

x Er zullen er toch maar heel weinig zijn op deze aarde, die dát kunnen.

- Laat ik eerlijk zijn. De enige mensen, die iets van een dergelijke alchemie kennen, dat zijn de bankiers: die maken goud uit papier.

x En de Graaf de St. Germain dan? Wat wordt in verband hiermee altijd bedoeld met het rode en het gele poeder?

- Ja. Dat is niet alleen de comte de St. Germain. Dat vindt U eigenlijk het duidelijkst nog in de alchemistische carrière van John Dee, die Engelsman, weet U wel? Dat was dus rode en gele zwavel. maar die zwavel was dus gemengd met bepaalde andere stoffen - ik kan U het recept helaas niet geven - en daardoor ontstonden twee kristalstructuren, die een beetje deden denken aan zeg maar een soort basterd suiker, daar leek het nog het meeste op. En wanneer je die stoffen nu bij elkaar bracht, dan had je dus een beïnvloeding van materie, mits de moleculen daarvan een betrekkelijk grote beweeglijkheid hadden. Da's kan? ^{door hitte?} (gehóest) onverstaanbaar) ontstaan, b.v. Het was dus een beïnvloeding van de moleculaire rotatie en wanneer je dan dus de juiste invloed daarop uitoefende, dan veranderde die structuur, maar, ze veranderde niet (altijd blijvend. Daarvoor had je nl. nog een derde poeder nodig, iets, wat John Dee niet wist. Toen nam hij een medium om erachter te komen en daar is hij zelf aan te gronde gegaan.

Maar de Graaf de St. Germain was dus in de eerste plaats - en dat moet U goed onthouden - een enorm groot illusionist. Dat wil zeggen, dat hij begreep, dat, wanneer het menselijk denken de omgeving anders ziet, dat voor de mens in het geheel die omgeving reëel is. En dat is de grote kunst eigenlijk van de Comte de St. Germain. Daarnaast was hij ook een heel goed genezer.

x Wat is de eigenlijke betekenis van het zogenaamde "Magnum Opus" (het grote werk) ?

- Magnum Opus, het hoogste werk. Magnum Opus wordt in verschillende betekenissen gebruikt. Gaan we uit van de latere alchemie, dan betekent magnum Opus: het vervaardigen van de Steen der Wijzen. En de Steen der Wijzen is aan, als je het goed wilt uitdrukken: het tot kristal maken, dus tot vaste lijn en vorm herleiden van een totale kennis, gepaard gaande met een totale kracht. En als je dat dus wat eenvoudiger zegt in meer esoterische zin, dan is het Grote Werk:

Het erkennen van jezelf, basis één;

Het beseffen van je kennis, punt twee;

Het beseffen van je kracht, punt drie;

En deze drie vervormen tot een beeld van dát, wat je bent in de eeuwigheid.

Zó je eigen eeuwigheidsstructuur uitdrukken en als een invloed herschepende in jezelf. Dus de juiste vorm vinden, om in de kosmische harmonie buiten de tijd bewust jezelf te zijn. Zo kun je het misschien het best uitdrukken.

x Bestaat de alchemistische "Broederschap van het Licht" inderdaad?

- Er bestaat er inderdaad een. En het vreemde is zelfs, dat ze de aanleiding is geworden tot het ontstaan van een Vrijmetselaarsloge "Via Lucis". Die stamt er namelijk indirect van af. De Broederschap van het Licht is ontstaan oorspronkelijk - de alchemistische broederschap - in Turijn. Ze heeft daarnaast o.a. in Frankrijk in Abissan (?) gewerkt, ze heeft zich verbreid, hoofdzakelijk in de richting van Zwitserland. Ze bestaat daar, voor zover mij bekend, nu nog, maar heeft een zeer beperkt aantal leden. In de geest bestaat een dergelijke broederschap dan ook, omdat ze op aarde bestaat en dus in de uitdrukking van het geheel van die waarde volgens stoffelijke normen door de geest, deze zichzelf zal beschouwen als behorende tot deze groeperingen, mits hij in streven daarmee natuurlijk parallel loopt. Wat moet je meer zeggen op zo'n vraag?

x U noemde de Kabbala. Is dit zuiver een theorie, door mensen uitgedacht of is het een geheime goddelijke wetenschap?

- Dat is ook weer zo'n moeilijke vraag, hè? Weet U, dat 'geheim goddelijk' of 'goddelijk' dat kennen we aan zo veel meer toe. Weet U, hoeveel goddelijke openbaringen er op deze wereld zijn? Dat zijn er ontzettend veel. Een mens zegt "goddelijk" op het ogenblik, dat hij probeert dus om iets te onttrekken eigenlijk aan de kritiek. Laten we het zo maar zeggen. En dat vindt ik altijd een kwaad punt. Nee, ik geloof niet, dat je het juist kunt formuleren. Mag ik de vraag nog een keer precies terug? Dan zal ik proberen, er een heel juist antwoord op te geven.

x U noemde de Kabbala. Is dit zuiver een theorie, door mensen uitgedacht of is het een geheime goddelijke wetenschap?

- Het is een theorie, door mensen uitgedacht, om feiten en innerlijke belevingen te verklaren en in formules uit te drukken. Als zodanig is het een menselijk systeem, dat voor het eerst eigenlijk in "De tuin der granaatappelen" gestalte kreeg en waarbij we dus te maken krijgen met een zeer oude filosofie, te maken krijgen zelfs met bepaalde Babylonische, half magische indelingen en beschouwingen. De hemelindeling onder Bel b.v. herinnert aan veel dingen, die we terugvinden in de Kabbala. En daarnaast brengt zij dus een begrip voor de waarde der verandering. Je hebt het Boek der Veranderingen van de Chinezen. Zo heb je dus het systeem der veranderingen, van de omzetting, in de praktische Kabbala. Want er zijn twee delen: er is een praktische Kabbala en een theoretische Kabbala. En deze wordt nu gebruikt dus, om door omzetten allehand dingen te weten te komen. 'n Aardig ding b.v.: "Lot nam een dienaar en hij ging naar de stad en nam zijn recht". En dan ga je die naam van die rentmeester omzetten en dan kom je tot de conclusie: hé, maar dat was geen rentmeester, want in de omzetting was het een honderdtal. Hij ging daar met een aardige ploeg op af en heeft de boel in puin geslagen. En op die manier gaat dat.

Wat de achtergrond hiervan is? Wel, de mensen hebben begrepen - en ik geloof al betrekkelijk vroeg - dat wat die Bijbel gaf, eigenlijk niet nelemaal aanvaardbaar was als de hoogste wijsheid. En toen zijn ze dus met die rekenarij aan de gang gegaan, om uit die niet geheel aanvaardbare wijsheid een geheime, diepere wijsheid te puren.

En nu is het wonderlijke, dat ze wel een geheime diepere wijsheid hebben gevonden, maar dat ze die waarschijnlijk ook gevonden hadden, als ze het telefoonboek van Amsterdam hadden omgezet.

x Ik vindt dat persoonlijk wel wat extreem gesteld.

- Je stelt alles extreem om het duidelijk te stellen, want anders vervlak ik té veel. Ik heb toch al te veel antwoorden moeten geven, ja, dat wringt, hè.

x Dus U vindt de Kabbala op zichzelf van weinig waarde?

- Dát heb ik niét gezegd. Dan heeft U niet goed geluisterd. Ik heb gezegd: ze kwamen inderdaad tot een diepere geheime erkenning en waarde.

x Maar die vindt je toch niet in een telefoonboek?

- Die kun je in een telefoonboek ook vinden. Omdat in het geheel van de kosmos de mens met bepaalde concentratiemethoden en onderzoekmethoden een weerspiegeling vindt van het hogere, waarvan hij zich niet bewust is, maar wat wel in hem bestaat. Dat is de reden, dat ik het zo formuleer. In alle dingen is God. Niet: alles is God maar: in alle dingen is God. En indien wij in alle dingen zoeken náár God, zal hij zich uit alle dingen aan ons openbaren

x Maar toch niet zo gemakkelijk uit een telefoonboek, dacht ik. Je moet je daar toch op concentreren?

- Het zijn cijfers, het zijn letters. Wanneer ik probeer, om die om te zetten, om een begrip, om een betekenis te vinden, dan concentreer ik mij niet op dat telefoonboek. Zo min als ik mij in wezen op de Bijbel concentreer. Ik concentreer mij op de waarheid, die er achter ligt. En dan zal ik dus automatisch - want je hebt zoveel mogelijkheden van omzetting. Je hebt alleen al drie omzettingssystemen, op elk van die drie omzettingssystemen bestaan bij elkaar zo ongeveer 2100 varianten, dat moet je goed in de gaten houden. En dan kies ik automatisch dát systeem eigenlijk, waarmee ik zin vind. Dat wil zeggen, je kunt zin vinden in dingen, die in zichzelf niet zinnig zijn, maar die, door de beschouwing daarvan, voor jou zinnig worden.

x Ja, maar een telefoonboek gebruik je toch meestal om iemand op te bellen en gebruik je niet als Bijbel....

- Maar neemt U me niet kwalijk. Er zijn mensen, die slaan de Bijbel open enkel en alleen om een excuus te vinden voor hun eigen gedrag.

x Ja, goed

- Ja, als we zo blijven redeneren, blijven we kiftten.

x Een telefoonboek hanteer je alleen om iemands telefoonnummer op te zoeken.

- Als U het daarvoor gebruikt, is het ongetwijfeld zinnig.

x Het hangt er van af hoe je die symbolen interpreteert.

- Maar het is alleen Uw interpretatiewaarde en nu zegt U: voor mij is dat zus Dan heeft U gelijk, Vanuit Uw standpunt. Maar daarmee maakt U nog niet invalide vermindert U dus niet de waarde van hetgeen ik heb gezegd ten aanzien van de mogelijkheid, die er in schuilt.

x Die vind ik vergezocht.

- Die U vergezocht vind vanuit Uw standpunt. Waarschijnlijk, omdat U de vergelijking Bijbel:telefoonboek ergens tegen de borst stuit. Maar, neemt U mij niet kwalijk, wanneer we daarover gaan bekvechten, dan kunnen we gaan bekvechten over het geheel van die Bijbel. En dán wordt het een heel moeilijke situatie, omdat er namelijk in die Bijbel allehand dingen staan, die volgens de moderne opvatting en moraliteit niet aanvaardbaar zijn. En die dan wég worden verklaard, omdat de Bijbel niet letterlijk wordt genomen, maar omdat de mens, zéggend, dat hij haar letterlijk neemt, haar interpreteert en zo het geheel van het daarin bestaande probeert aan te passen aan hetgeen hij blijkbaar goed vindt.

x Ja.

- Dus, als we zo bezig zijn, dan kunnen we de hele rommel wel afbreken. In die Bijbel ligt waarde, daar ligt Licht in. En in dat telefoonboek, kúnt U vinden de stomerij, die U nodig hebt, maar als U ze op een andere manier benadert, kunt U er God in vinden. Want hij is er net zo goed in vertegenwoordigt. Alleen staat zijn nummer er niet in. Je kunt hem niet bellen via de centrale, je moet hem in jezelf vinden dóór datgene, wat je buiten je beschouwt.

x In hoeverre is Paracelsus' boek "De grootste schat der alchemie" gebaseerd op de geschriften van Isaac en Jacob-Isaac Hollandus?

- Ik meen, dat zijn leer der metalen daar voor een deel op is gebaseerd. Maar, in hoeverre hier gesproken kan worden van een volledig gebaseerd zijn, daarop, nou nee. Als je iets verder ontwikkeld, dan baseer je het ergens op. In dién zin misschien, ja. Maar ik durf hier geen definitief antwoord op te geven.

x Kunt U zeggen, wat de eisen zijn voor het opwekken van het alchemistisch vuur, in dubbele betekenis?

- Het alchemistisch vuur is heel gevaarlijk, onthoudt U dat. Maar als U wilt weten, wat het alchemistisch vuur is: "Keer in Uzelven en ken het vat. Dan in het vat, zie het vuur. Zie het vuur en doe het klimmen. Doe het klimmen, tot het U als een gloed omhult. Schouw dan in Uzelven en reinig de waarden, die in U bestaan, opdat zij zich versmelten tot een eeuwig metaal".

Dat is de, misschien wat symbolische, maar juiste beantwoording van deze vraag.

x Kunt U dat, voor iemand, die het niet begrijpt, misschien wat eenvoudiger zeggen?

- Ik kan het wel eenvoudiger zeggen, maar dan hebt U er minder aan. Maar in de praktijk komt het hierop neer: het alchemistisch vuur is dus een samengaan van het besef, van de voorstelling in jezelf en een emotie. En die breng je dan eigenlijk zó tot gloeien in jezelf, dat er in je zenuwstelsel iets gebeurt. En nu ga je dus dat geval opwekken, totdat er - ja, als je het heel simpel wilt zeggen - het gevoel is, dat er één vlammeende verbinding bestaat tussen je kruin en je stuit. Nu, en daar herkent U misschien iets, maar weet er voorzichtig mee. Het is uiterst gevaarlijk hoor!

x Dat slangevuur!

- Dat heeft met slangevuur te maken. En wanneer je dat hebt, omhul je je met die kracht. Dat wil zeggen, je sluit je af, alleen die kracht bestaat rond je. En dan ga je in jezelf dus kijken. Wanneer je dus het alchemistisch vuur op een andere manier wilt bekijken, dan kun je ook nog zeggen: Wanneer je de vlam ziet ontstaan, wanneer je met een brandglas werkt - en dat is in Nederland niet erg geschikt, want je hebt bijna nooit genoeg zon - maar wanneer je met een brandglas werkt op een stuk hout, en dat moet gewoon hout zijn, niet vermolmd, totdat een vlam ontstaat en je verdiept je in die vlam, zeggende: deze vlam ontstaat in mij, ontstaat een analoog vuur in de mens en buiten de mens en zal mét dat vuur een reiniging mogelijk zijn van al, wat in dat vuur buiten je wordt gebracht. Dat is ook nog een verhaal.

x Maar waarom is het gevaarlijk?

- Nu, in de eerste plaats: wanneer U werkt met het slangevuur en U bent éven onbeheerst, dan krijgt U te maken met niet beheersbare emoties. Dan krijgen we iets, wat een, zeg maar een hysterische coma wordt, bijna, een absolute verstarring, en in die verstarring nu, verbruikt U Uw zenuwenergieën, zodat U in een enorme uitputting vervalt. En die uitputting zal dan weer een aantal van Uw spieren, meestal de dwarsgestreepte, aan kunnen tasten. En daar hoort nu toevallig ook de hartspier bij. Dan krijgt U dus een hartcollaps. En als U een hartcollaps krijgt, dan komt U óf terecht in een ziekenhuis óf bij ons. Als dat nu de bedoeling is, moet U het natuurlijk doen, maar wilt U nog wat rustig hierblijven? Doe die dingen niet, drijf ze niet te ver door. En de mens, die niet volledig weet, wie en wat hij is en volledig beheerst, wat hij is, kan heel moeilijk dergelijke dingen doen. Je kunt jezelf in een status brengen, waarbij het normale verbruik aan energie van je lichaam terugvalt tot ongeveer een 300ste, 400ste van normaal. Dat wil zeggen, dat je tijd 300 maal zo lang wordt voor je lichaam en dan kun je het een hele tijd withouden natuurlijk. Maar, wanneer je de techniek niet voldoende beheerst, wordt je niet meer wakker. En wat heb je er dan nog aan?

Zo is het met al die dingen. Het is aardig om te spreken over al deze kunstwerken, want het is een kunst. Maar je moet wel begrijpen, dat die kunst niet bereikt kan worden door een eenvoudige procedure. Ze is altijd het resultaat van een totale bewustzijns-groei in de hele persoonlijkheid. U neemt me niet kwalijk, dat ik even waarschuw. Want, zoals de man zei, die niet kon autorijden: het ding rijdt wel, maar ik weet niet meer, waar ik naar toe stuur.

x Kun je Meyrink's boek "De witte Dominicaan" zien als een inwijdingsboek, waarin de alchemist gepersonifieerd voorkomt?

- Nee. Je zoudt misschien kunnen zeggen, dat het, met verschillende andere boeken van Meyrink, zoals het Groene Gezicht, en er zijn er nog een paar, eerder beschouwd kan worden als een confrontatie met magisch of alchemistisch denken. En in dit denken kun je voor jezelf misschien een nieuwe benadering vinden van hetgeen je weet, en dan komt er een inwijding tot stand. Maar het boek in zichzelf bevat geen procedure, die, zónder het innerlijk proces een inwijding zou kunnen betekenen. Dus een confrontatie met waarden, die objectief zijn en niet alleen zeer subjectief.

x Hoe kan men de cultische waarden brengen van het Kruis en van Baphomet?

- Oh, oh, oh, oh! Ja, ik zou zeggen, breng ze liever niet, dat is het gehoornde kruis, ja? Kijk eens, Baphomet, dat is De Grote bok, dus de duivelsvoorstelling. En nu is er een theorie, dat de duivel en God facetten zijn van één en dezelfde kracht, van één en hetzelfde wezen. Stel ik nu het Kruis bóven de horens, dan erken ik dus het Licht als dominerend voor het Duister. Ik zeg: het Licht is de lewende waarde, de duivel is datgene, waardoor het Licht zich kan manifesteren. Maar ik kan het ook omdraaien. En ik kan dus zeggen: het Licht is, maar het Duister kan het licht doven. Waarbij ik dus niet meer een manifestatie maar een tenietdoen van manifestatie stel. En deze twee facetten dus van de cultus hebben nogal, laten we zeggen, eigenaardige resultaten gehad. Er zijn dus, ook bij de alchemisten, Baphomet-vereerders geweest en dat is eigenlijk een vorm van Satanisme. Het is namelijk een poging om door het vernietigen van licht je eigen licht helderder te doen schijnen. En dat is zoiets als zeggen: nou, éénoog is koning in het land der blinden, dus je steekt iedereen de ogen uit.

Keer je het om, dan zit er een groot gevaar bij, namelijk, de Chaos is verlokkelijk. Baphomet, als vorst, als representant van de Chaos, biedt alles wat van afbraak komt, van het breken der dingen en dat kun je dan gebruiken, totdat je zelf breekt mét de dingen. En dan moet je enorm sterk zijn om deze kracht als het ware op de achtergrond te houden en zo de werking en werken van het Licht meer kenbaar te maken.

Ik zou dus iedereen willen afraden om dergelijke dingen te doen. Ik wil U er ook op wijzen, dat U bij al dergelijke plechtigheden, ook de witte, behoefte hebt aan de witte kip of de zwarte haan, omdat al hetgeen in een dergelijke rite wordt gezegd, met bloed bezegeld moet zijn. Zonder dat is het namelijk niet waardevol. Je zit dus al direct in het bloedoffer. Ik dacht, dat dat niet van deze tijd was. Je zit daarnaast in de praxis, de menselijke praxis. Het grote verschil tussen de zwarte en de witte Baphomet-verering is b.v. de vorm van de rondedans rond het altaar, waarbij bij de zwarte Baphometverering de rug naar het altaar wordt gewend en bij de witte het aangezicht. En zo zijn er meer van die dingen. Het is dus een verschil tussen positief en negatief, maar het ligt allemaal op een gebied waar zelfmisleiding erg snel mogelijk is, en waarbij bovenal krachten kunnen worden ontketend, die je denkt te kunnen bemeesteren, maar die je tot slaaf maken. De ervaring heeft geleerd, dat dat in het verleden nogal eens is gebeurd, er bestaat zelfs, op het ogenblik nog een deel in Avignon - een frans stadje, U weet wel, waar ook de tegenpaus een tijd heeft gezeteld - er bestaat nu nog uit een oud vestingdeel een kelder en zo, waar die verering is geweest en voor gevoelige mensen zijn die zelfs nu nog emotioneel storend, ofschoon het dus honderden jaren terug is geweest, dat men daar plechtigheden hield. Dus kijk er een beetje mee uit.

x Was de rijkdom van Nicolaas Flamel destijds voortgekomen uit goudomzetting?

x Ja, loodgoud.

- Wanneer U bedoelt, dat hij uit lood goud maakte, hij heeft het enkele malen gedaan. Zijn grootste rijkdom kwam echter voort uit datgene, wat anderen hem betaalden voor wat zij beschouwden als het geheim van zijn omzetting.

x Maar het is hem een paar maal gelukt?

- Inderdaad. Maar het schijnt, dat het heel erg moeilijk is geweest, want het is bekend, dat hij bij enkele demonstraties werkte met de holle staf, zoals dat heet. Als U het niet weet: dan wordt er geroerd met de staf en dan gebruikte men dus een staf, die hol was, daarin zat goudpoeder. Nu ja, dan roerde je daarmee, dan smolt dat zegel erop, dat waszegel, kwam het goud in de pot terecht en later kon je dan sporen van goud aantonen. En dan zei hij: als jullie nu heel braaf bent, dan zal ik jullie leren, hoe je het helemaal van goud moet maken. Nou en dat betaalde dan wel wat.

x Hij heeft er goede werken mee gedaan hij is.....(onverstaanbaar)

- Hij heeft er veel goeds mee gedaan en wat dat betreft, kun je misschien zeggen, dat hij wel geestelijk goud gepuurd heeft, maar dat hij met het maken van stoffelijk goud het niet altijd erg goed heeft getroffen.

x Ik heb geen schriftelijke vragen meer, maar er is iemand hier, die een vraag zou willen stellen, waarvan ik niet kan beoordelen, of U die vraag wilt beantwoorden. Die vraag komt hierop neer, dat hij graag zou willen weten, wie U was tijdens Uw aards bestaan.

- Daar heeft U niets aan. Nu kan ik dat wel vertellen. Ik heette in mijn laatste leven Johannes Nicolaas Boots. Een naam, die overigens niet zo erg trots is en niets te maken heeft met een of andere drankfabrikant, dat kan ik U erbij zeggen.

Mijn periode van leven was ongeveer tweehonderd jaar geleden. Maar wat hebt U eraan.

Kijk eens, wat we bespreken, is belangrijk, wat ik geweest ben, dat is toch niet belangrijk? Want al weet U nu, dat er een leven na de dood komt, wat hebt U dan nog? Pas wanneer U begrijpt, hoe U nu de krachten van dit leven na de dood in Uzelf kunt kennen en zó U kunt voorbereiden als het ware op iets, wat dit leven, wat U nu kent én het leven na de dood tezamen vat, dan komt U ergens. Het bewijs? Het bewijs, elk bewijs is aanvechtbaar en daarom heeft een bewijs weinig waarde. Maar datgene, wat U aan het denken brengt, datgene, wat U er zélf uit maakt, dat heeft waarde. Neemt U mij niet kwalijk, dat ik het zó beantwoord.

Nu, dan gaan we zo langzaam maar zeker geloof ik, sluiten. Het is nu eenmaal zo'n gewoonte geworden, U kent dat misschien wel. We gaan even improviseren op drie woorden en dat is dan meteen het slotwoord. Als U me nu drie woorden geeft?

x Bahai

Bahai? Mag ik dat afwijzen. Bahai is een geloof. Ik beschouw het als een geloof.

x Steen der Wijzen, zwarte spiegel, levenselixer.

Nou, dat is wel erg alchemistisch, daar is veel van te zeggen. Want:

Indien ik zie in de zwarte spiegel, erken het beeld van werkelijkheid en niet verteert wordt door vrees, vind ik de Steen der wijzen in het Eeuwig Licht. Dat is het thema, nu begint het pas. Je zoudt het zo moeten zeggen:

In duisternis getekend, chaotisch drogbeeld van mijzelf

Ontkennend licht en zijn, zenuwen verteerd, spieren vervallen

Geraamte lichtend als een spook

Zie ik mijzelf in de zwarte spiegel, maar ook

Erken ik,

Meer ben ik

Aanvaardend wat ik ben, ook ben in 't zwarte licht.

Zie ik mijzelf vol, ik richt mij op

In werkelijkheid van licht, van wijsheid en van kracht

En zie, dat nu de angst verwonnen is

Een wonder wordt volbracht.

Ik ben mijzelf, ben eeuwigheden

Lijnen, vastgelegd door alle tijd

Ik ben één stip, door God eens neergezet

Voor alle eeuwigheid

In vele vormen misbegrepen

Maar nu weer zelf, beseffend ik.

En zo wordt ik mij Steen der Wijzen

Besef en weten, macht en kracht

Opdat in schijn van vorm en tijden

De eeuwigheid mij wordt volbracht.

Zo kun je het namelijk ook zien. Vrienden, bedankt voor Uw aandacht. Goeden avond.